Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 712/2026
18.06.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА–адвоката Марка Ђурђевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Петровцу на Млави –судска јединица у Жагубици К.бр.167/24 од 30.05.2025.године и Кв.бр.50/25 од 04.05.2026.године, у седници већа одржаној дана 18.06.2026.године, једногласно је донео:

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА–адвоката Марка Ђурђевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Петровцу на Млави–судска јединица у Жагубици К.бр.167/24 од 30.05.2025.године и Основног суда у Петровцу на Млави Кв.бр.50/25 од 04.05.2026.године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Петровцу на Млави–судска јединица у Жагубици К.бр.167/24 од 30.05.2025.године делимично је усвојен захтев окривљене АА, те је приватна тужиља ББ обавезана да на име трошкова кривичног поступка исплати новчани износ од 13.500,00 динара окривљеној АА, у року од тридесет дана од дана правноснажности тог решења, под претњом принудног извршења, док је у преосталом износу захтев окривљене одбијен као неоснован. Истим решењем је одбијен као неоснован захтев окривљеног ВВ за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету тог суда К.бр.167/24.

Решењем Основног суда у Петровцу на Млави Кв.бр.50/25 од 04.05.2026.године одбијене су као неосноване жалбе саокривљених ВВ и АА, изјављене против решења Основног суда у Петровцу на Млави–судска јединица у Жагубици К.бр.167/24 од 30.05.2025.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Марко Ђурђевић, суштински указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде у делу одлуке о трошковима поступка и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА у поднетом захтеву истиче да је Основни суд у Петровцу на Млави доношењем побијаних решења о трошковима кривичног поступка повредио одредбу члана 261. ЗКП, обзиром да окривљеној нису признати трошкови кривичног поступка који јој припадају на име састава писменог одговора на приватну тужбу приватног тужиоца и на име награде стручном саветнику - судском вештаку графологу за обављено вештачење које је суду достављено уз одговор на приватну кривичну тужбу приватног тужиоца, а ког вештака је окривљена ангажовала одмах по пријему приватне кривичне тужбе.

Изнети наводи захтева браниоца окривљене којима се у суштини указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Ово из разлога јер из списа предмета и побијаних правноснажних решења произилази да је Основни суд у Петровцу на Млави-Судска јединица у Жагубици побијаним првостепеним решењем окривљеној АА признао трошкове кривичног поступка на име састава писменог одговора на приватну тужбу приватног тужиоца(који је тарифиран као „остали поднесци“) те је обавезао приватну тужиљу ББ да на име ових трошкова исплати окривљеној АА новчани износ од 13.500,00 динара. Поред тога, како према одредби члана 125. став 2. ЗКП странка може изабрати и пуномоћјем овластити стручног саветника када орган поступка одреди вештачење, те како из списа предмета произилази да у конкретном случају од стране суда није ни одређено графолошко и графоскопско вештачење, те да је налаз и мишљење стручног саветника - вештака професора доц. др Манета Наранчића, кога је ангажовала сама окривљена одмах по пријему приватне кривичне тужбе, урађен и достављен суду дана 11.12.2024. године и то пре него што је и одржано припремно рочиште које је заказано пред судом за дан 24.12.2024. године, а чија сврха је упознавање приватног тужиоца и окривљеног са могућношћу упућивања на поступак медијације у смислу одредбе члана 505. ЗКП, то је, по налажењу Врховног суда, правилно Основни суд у Петровцу на Млави нашао да окривљена АА у конкретном случају нема право на трошкове на име ангажовања наведеног стручног саветника, па су следствено томе супротни наводи браниоца окривљене оцењени као неосновани.

Самим тим, Врховни суд налази да доношењем побијаних решења није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник, **Председник већа-судија**
Немања Симићевић,с.р. **Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић